

Heemtuin in Lelystad

Imkerij/theehuis 'Wind in de Wilgen' te Lelystad zal gedurende de komende maanden ieder weekend rondleidingen verzorgen door de heemtuin achter het bedrijf. Zaterdags start men om 15.00 uur, terwijl de wandeling op zondag om 11.00 uur begint. Voor deelname betaalt men f2,50 per persoon, groepen f30,-. Voor kinderen jonger dan acht jaar is de wandeling minder geschikt omdat men geen kinderopvang heeft. Imkerij 'Wind in de wilgen' bevindt zich aan de Bronsweg in Lelystad, temidden van het biologisch centrum. Achter de imkerij is men na de bouw van het woonhuis annex theehuis begonnen met de aanleg van de heemtuin, welke een oppervlakte heeft van 15.000 m². Hier bloeien inmiddels tientallen soorten vaste planten, kruiden, bomen en struiken. Daarnaast komen er ook veel klaprozen, margrietten en korenbloemen in de tuin voor. In een korenveldje bloeit zelfs de zeldzame inheemse bolderik overdadig. 'In een paar jaar tijd is er een voor mens, dier en plant aantrekkelijke oase ontstaan in het kale landschap ten Noorden van Lelystad,' aldus Wim en Jolanda Bruinekool in hun persbericht.

Bij de inrichting van de tuin zijn belangrijke gewassen voor bijen en vlinders gebruikt, waarbij bovendien is gelet op een lange bloeiperiode. Vanaf het vroege voorjaar (botanische krokussen, wilg) tot in de herfst (klimpop, herfstasters, caryopteris) vinden de in de tuin geplaatste bijenvolken er hun voedsel. Deze bijenvolken staan overigens dusdanig opgesteld dat bezoekers geen hinder van rondvliegende bijen zullen ondervinden.

Tijdens de rondleidingen wordt er van alles over de bijzondere opzet van de tuin verteld, tevens is er ook voldoende tijd voor het stellen van vragen. Voor nadere informatie kan men contact opnemen met Wim en Jolanda Bruinekool, telefoon 03200-81073.

**Zie mededeling over controle
op preventiemaatregelen
Amerikaans vuilbroed onder
Verenigingsnieuws Bedrijfsraad**

toch ook niet over het verschil tussen bijvoorbeeld Zeeuwse en Drentse imkers? We hebben als imkers allemaal dezelfde zorgen. Daarom vind ik die verzuiling zo jammer. Als VBBN-ster hoop ik dat wij zoveel kracht hebben dat wij ook anderen kunnen bieden wat zij nodig hebben. Een punt is het contributieverhaal, die is bij ons hoger. Daar staat tegenover, wij hebben wel betaalde krachten op ons verenigingskantoor. Wij willen altijd bereikbaar zijn voor onze leden. Ik vind dat een kostbaar goed, daar betalen onze leden voor. Het breekpunt in de imkersorganisaties lijkt nu wel het aantrekken van nieuwe leden die er maar niet willen komen. Maar moet de imkerij nu zo nodig groeien? Is er bijvoorbeeld nog wel voldoende dracht voor iedereen.' 'Zelf zoek ik zoveel mogelijk het contact met de imkers. Ook die van de andere organisaties. Ik loop alle studiedagen af en ben ook lid van veel werkgroepen. Zo leer je veel mensen kennen. Iedereen zit altijd maar op de ander te wachten, zo komt de samenwerking er nooit. Ik vind het ook belangrijk om over de grenzen heen te werken. Zoals bijvoorbeeld de contacten die ik onderhoud met België. Dat zou ik ook wel willen voor de Nederlandse organisaties onderling. Dat moet toch kunnen. In de Bedrijfsraad bijvoorbeeld wordt toch ook al goed overlegd, waarbij de verschillende bloedgroepen wegvallen. Er moet overigens wel meer en betere voorlichting naar de imkers komen over de zaken die daar spelen. Wat ik dan jammer vind is dat er bijvoorbeeld op een brief van Jan Charpentier namens een groep verontruste imkers helemaal nooit is gereageerd. Dat kan je niet maken. Zulke signalen moet je serieus nemen, die komen niet zomaar uit de lucht vallen.'

'Ook wat betreft de Ambrosiushoeve zouden de imkers beter en sneller geïnformeerd moeten worden. Zeker als daar problemen zijn. Men is vaak te voorzichtig in de berichtgeving naar de leden. De Ambrosiushoeve moet sowieso blijven bestaan. Er gebeurt daar echt wel iets meer dan onderzoek naar solitaire bijen en hommels alleen. Als dat zou wegvallen is het laatste bijenteeltonderzoek uit Nederland verdwenen.

Daarom ook vind ik het zo jammer dat de imkers niet echt weten wat de Ambrosiushoeve allemaal doet. Wij kunnen wel een solidariteit van imkers, uitgedrukt in guldens, vragen, maar men moet dan wel zien en weten waaraan dat geld wordt besteed. Het gekke is dat in het buitenland de Ambrosiushoeve beter bekend is dan hier. Het staat daar hoog aangeschreven. Men moet niet vergeten dat we bij alles de 'goodwill' van de imkers nodig hebben. Daar ontbreekt het helaas nog wel eens aan.'